Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA K 1826

KAUFMANN DÁVID KÖNYVTÁRA
N. 181.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 181.

ד"ה עשרה מאמרות

בזכות עשרה מאמרות נברא העולם. ואם תאמר והלא במאמר אחד יכול הקב"ה לברוא את העולם. אלא להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות. ולתת שכר טוב לצדיקים שמקיימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות.

M. TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ואם לא יהיה לו מה לתת לה
ואם לא יהיה לו מה לתת לה
ואם לא יהיה לו מה לתת לה

ולא יהיה לו שום הנאה ממנו ואפילו אם יתן לו
מתנה לא יקבל ממנו ואם יקבל ממנו יחזיר לו
מתנתו ואם לא יחזיר לו מתנתו ויקבל ממנו
מתנה אחרת אין לו עליו כלום ואם יתן לו
מתנה ויקבל ממנו מתנה אחרת אין לו עליו
כלום ואם יתן לו מתנה ויקבל ממנו מתנה
אחרת אין לו עליו כלום ואם יתן לו מתנה
ויקבל ממנו מתנה אחרת אין לו עליו כלום
ואם יתן לו מתנה ויקבל ממנו מתנה אחרת
אין לו עליו כלום ואם יתן לו מתנה ויקבל
ממנו מתנה אחרת אין לו עליו כלום ואם
יתן לו מתנה ויקבל ממנו מתנה אחרת אין
לו עליו כלום ואם יתן לו מתנה

פרק ב

משנה א: [illegible]

[illegible] בית שמאי אומרים אין מוכרין לנכרי בהמה גסה אלא אם כן [illegible] ובית הלל אומרים אפילו [illegible] אלא אם כן [illegible] בית שמאי אומרים אין מוכרין לו עגלה ולא גדי ולא טלה אלא אם כן [illegible] ובית הלל אומרים אפילו [illegible] אלא אם כן [illegible] בית שמאי אומרים אין מוכרין לו חמור אלא אם כן [illegible] ובית הלל אומרים אפילו [illegible] אלא אם כן [illegible] בית שמאי אומרים אין מוכרין לו כלי זיין

BIBLIOTECA NACIONAL DE MADRID

[illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible]

נדפס מתוך כתבי יד בספרית
בית מדרש לרבנים בניו יורק
ע"י מכון שלם לחקר קדמוניות

שערי יסוד עולם

בעזה"י אלהי ואדוני אלהים חיים ומלך עולם
אשר ברא שמים וארץ וכל צבאם ואת הים וכל
אשר בו ואת הנשמות הנתונים בהם ומחיה
את כולם ומהלך את כולם ומנהיג את כולם
ומשגיח על כולם ומלך עליהם לבדו
ובכבודו ובעצמו ברא בראשית
ומלך עליהם לבדו
ובכבודו ובעצמו ברא בראשית

ואמר אליו
אדוני אם ראיתי חן בעיניך אל נא תעבור מעל עבדך
כי אם הלוך ילך אדוני עם עבדיו ואנכי אלך לפניו
לאט לאט כאשר יוכלון הטף אשר עמי עד אשר אבוא
אל אדוני שעירה. ויאמר עשו אציגה נא עמך מן
העם אשר אתי ויאמר למה זה ימצא חן בעיני אדוני
ויהי ביום ההוא שב עשו לדרכו שעירה. ויסע יעקב
סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא
שם המקום סכות. ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר
בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר.
וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלה מיד
בני חמור אבי שכם במאה קשיטה. ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל. ותצא דינה בת לאה
אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ. וירא אתה
שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
אתה ויענה. ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב
את הנערה וידבר על לב הנערה. ויאמר שכם אל
חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה.
ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את
מקנהו בשדה והחריש יעקב עד באם. ויצא חמור
אבי שכם אל יעקב לדבר אתו. ובני יעקב באו
מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד
כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא
יעשה. וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה
נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה והתחתנו אתנו
בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם. ואתנו
תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו
בה. ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן
בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן. הרבו עלי מאד
מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
הנערה לאשה. ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור
אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחותם.
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את
אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו.
אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל
זכר. ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו
וישבנו אתכם והיינו לעם אחד. ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו. וייטבו
דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור. ולא
אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא
נכבד מכל בית אביו. ויבא חמור ושכם בנו אל
שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר. האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה
והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו
לנשים ואת בנותינו נתן להם. אך בזאת יאותו
האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
זכר כאשר הם נמולים. מקנהם וקנינם וכל בהמתם
הלא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו. וישמעו
אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויעשו
כל זכר כל יוצאי שער עירו. ויהי ביום השלישי
בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי
אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו
כל זכר. ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו. בני יעקב באו על
החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם. את צאנם
ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר
בשדה לקחו. וכל חילם ואת כל נשיהם שבו ואת כל
אשר בבתים. ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם
אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי
מספר ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני וביתי.
ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו. ויאמר אלהים אל
יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך. ויאמר
יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי
הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם.
ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה
אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי.
ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה
אשר עם שכם. ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב. ויבא
יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל
כל העם אשר אתו. ויבן שם מזבח ויקרא למקום
אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני
אחיו. ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית
אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות. וירא אלהים
אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו. ויאמר
אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי
אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל. ויאמר
אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים
יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו. והארץ אשר נתתי
לאברהם ולרבקה לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את
הארץ. ויעל אלהים מעליו במקום אשר דבר אתו.
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן
ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן. ויקרא יעקב את
שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל. ויסעו
מבית אל ועוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל
ותקש בלדתה. ותהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה
המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן. ויהי בצאת
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואמו קראה לו
בנימין. ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית
לחם. ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר
רחל עד היום. ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל
עדר. ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל. ויהיו
בני יעקב שנים עשר. בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן. בני רחל יוסף
ובנימין. ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי. ובני
זלפה שפחת לאה גד ואשר. אלה בני יעקב אשר
ילד לו בפדן ארם. ויבא יעקב אל יצחק אביו
ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם
ויצחק. ויהיו ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה.
ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו.

ואלה תולדות עשו הוא אדום. עשו לקח את נשיו
מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון החוי. ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות. ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת
את רעואל. ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת
קרח. אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו
אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז. ואלוף
קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ
אדום אלה בני עדה. ואלה בני רעואל נחת ושרח
שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו. ואלה בני
אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את
יעוש ואת יעלם ואת קרח. אלה אלופי בני עשו בני
אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנז. ואלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה
אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה. ואלה בני
רעואל נחת ושרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
עשו. ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח. אלה אלופי
בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר
אלוף צפו אלוף קנז. ואלוף קרח אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה.
ואלה בני רעואל נחת ושרח שמה ומזה אלה היו בני
בשמת אשת עשו. ואלה בני אהליבמה בת ענה בת
צבעון אשת עשו ותלד לעשו

ואתה תשמע מן השמים מקום
שבתך וסלחת לחטאת עמך
ישראל והשיבם אל האדמה
אשר נתת לאבותם ואם
יהיה רעב בארץ אם יהיה
דבר אם יהיה שדפון
אם יהיה ירקון אם
יהיה חסיל אם יהיה
חנבה אם יהיה צרעת
אם יהיה יקוה כל
תפלה כל תחנה אשר
יהיה לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר ידעון
איש נגע לבבו ופרש
כפיו אל הבית הזה
ואתה תשמע השמים
מכון שבתך וסלחת
ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו
כי אתה לבדך ידעת
את לבבות כל בני
האדם למען יראוך
כל הימים אשר הם
חיים על פני האדמה
אשר נתת לאבותינו
וגם אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל הוא
כי ישמעו את שמך
הגדול ואת ידך
החזקה ואת זרועך
הנטויה ובא והתפלל
אל הבית הזה
אתה תשמע השמים
מכון שבתך ועשית
ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעון
כל עמי הארץ את
שמך ליראה אותך
כעמך ישראל ולדעת
כי שמך נקרא על
הבית הזה אשר בניתי
אם יהיה רעב לנו
אם יהיה דבר אם
יהיה שדפון אם
יהיה ירקון אם
יהיה חסיל אם
יהיה אויבו צר לו
בארץ שעריו כל
נגע כל מחלה
כל תפלה כל
תחנה אשר יהיה
לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר
ידעון איש נגע
לבבו ופרש כפיו
אל הבית הזה
ואתה תשמע
השמים מכון
שבתך וסלחת
ונתת לאיש ככל
דרכיו אשר תדע
את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את
לבבות כל בני
האדם למען יראוך
כל הימים אשר
הם חיים על פני
האדמה אשר נתת
לאבותינו וגם
אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל
הוא כי יבוא
משארץ רחוקה
למען שמך הגדול
ויד החזקה וזרועך
הנטויה כי יבואו
והתפללו אל הבית
הזה ואתה תשמע
השמים מכון
שבתך ועשית
ככל אשר יקרא
אליך הנכרי למען
ידעון כל עמי
הארץ את שמך
ליראה אותך
כעמך ישראל
ולדעת כי שמך
נקרא על הבית
הזה אשר בניתי
אם יהיה רעב
אם יהיה דבר
אם יהיה שדפון
אם יהיה ירקון
אם יהיה חסיל
אם יהיה חנבה
אם יהיה צרעת
אם יהיה יקוה
כל תפלה כל
תחנה אשר יהיה
לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר
ידעון איש נגע
לבבו ופרש כפיו
אל הבית הזה
ואתה תשמע
השמים מכון
שבתך וסלחת
ונתת לאיש ככל
דרכיו אשר תדע
את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את
לבבות כל בני
האדם למען יראוך
כל הימים אשר
הם חיים על פני
האדמה אשר נתת
לאבותינו וגם
אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל
הוא כי יבוא
משארץ רחוקה
למען שמך הגדול
ויד החזקה וזרועך
הנטויה כי יבואו
והתפללו אל הבית
הזה ואתה תשמע
השמים מכון
שבתך ועשית
ככל אשר יקרא
אליך הנכרי למען
ידעון כל עמי
הארץ את שמך
ליראה אותך
כעמך ישראל
ולדעת כי שמך
נקרא על הבית
הזה אשר בניתי

ואתה תשמע מן השמים מקום
שבתך וסלחת לחטאת עמך
ישראל והשיבם אל האדמה
אשר נתת לאבותם ואם
יהיה רעב בארץ אם יהיה
דבר אם יהיה שדפון
אם יהיה ירקון אם
יהיה חסיל אם יהיה
חנבה אם יהיה צרעת
אם יהיה יקוה כל
תפלה כל תחנה אשר
יהיה לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר ידעון
איש נגע לבבו ופרש
כפיו אל הבית הזה
ואתה תשמע השמים
מכון שבתך וסלחת
ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו
כי אתה לבדך ידעת
את לבבות כל בני
האדם למען יראוך
כל הימים אשר הם
חיים על פני האדמה
אשר נתת לאבותינו
וגם אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל הוא
כי יבוא משארץ
רחוקה למען שמך
הגדול ויד החזקה
וזרועך הנטויה כי
יבואו והתפללו
אל הבית הזה
ואתה תשמע
השמים מכון
שבתך ועשית
ככל אשר יקרא
אליך הנכרי למען
ידעון כל עמי
הארץ את שמך
ליראה אותך
כעמך ישראל
ולדעת כי שמך
נקרא על הבית
הזה אשר בניתי
אם יהיה רעב
אם יהיה דבר
אם יהיה שדפון
אם יהיה ירקון
אם יהיה חסיל
אם יהיה חנבה
אם יהיה צרעת
אם יהיה יקוה
כל תפלה כל
תחנה אשר יהיה
לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר
ידעון איש נגע
לבבו ופרש כפיו
אל הבית הזה
ואתה תשמע
השמים מכון
שבתך וסלחת
ונתת לאיש ככל
דרכיו אשר תדע
את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את
לבבות כל בני
האדם למען יראוך
כל הימים אשר
הם חיים על פני
האדמה אשר נתת
לאבותינו וגם
אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל
הוא כי יבוא
משארץ רחוקה
למען שמך הגדול
ויד החזקה וזרועך
הנטויה כי יבואו
והתפללו אל הבית
הזה ואתה תשמע
השמים מכון
שבתך ועשית
ככל אשר יקרא
אליך הנכרי למען
ידעון כל עמי
הארץ את שמך
ליראה אותך
כעמך ישראל
ולדעת כי שמך
נקרא על הבית
הזה אשר בניתי

שלוח יד שאין עמה כתב שלוח
כתב שלוחו ושמו שלוח גדול:
שלוח מלאכה שלוח לגבות שכר
שלוח ידיעה שלוח לגלות סוד
שלוח מכתב שלוח לשון הרע
שלוח מלחמה שלוח לשון הרע
שלוח מלחמה שלוח לשון הרע
שלוח מלחמה

ויהי ביום השלישי ויהי ערב ויהי בקר
יום אחד. ויהי ערב ויהי בקר יום שני.
ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. ויהי
ערב ויהי בקר יום רביעי. ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי. ויהי ערב ויהי
בקר יום ששי. ויכלו השמים והארץ
וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה.
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות. אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם. ביום עשות
יהוה אלהים ארץ ושמים. וכל שיח
השדה טרם יהיה בארץ. וכל עשב
השדה טרם יצמח. כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ. ואדם אין לעבד
את האדמה. ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה. ויצר
יהוה אלהים את האדם עפר מן
האדמה. ויפח באפיו נשמת חיים.
ויהי האדם לנפש חיה. ויטע יהוה
אלהים גן בעדן מקדם. וישם שם
את האדם אשר יצר. ויצמח יהוה
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד
למראה וטוב למאכל. ועץ החיים
בתוך הגן. ועץ הדעת טוב ורע.
ונהר יצא מעדן להשקות את הגן.
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים.
שם האחד פישון הוא הסבב את כל
ארץ החוילה אשר שם הזהב. וזהב
הארץ ההוא טוב. שם הבדולח
ואבן השהם. ושם הנהר השני גיחון
הוא הסובב את כל ארץ כוש. והנהר
השלישי חדקל הוא ההלך קדמת
אשור. והנהר הרביעי הוא פרת.
ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה. ויצו יהוה
אלהים על האדם לאמר. מכל עץ
הגן אכל תאכל. ומעץ הדעת טוב
ורע לא תאכל ממנו. כי ביום אכלך
ממנו מות תמות. ויאמר יהוה
אלהים לא טוב היות האדם לבדו.
אעשה לו עזר כנגדו. ויצר יהוה
אלהים מן האדמה כל חית השדה
ואת כל עוף השמים. ויבא אל האדם
לראות מה יקרא לו. וכל אשר יקרא
לו האדם נפש חיה הוא שמו. ויקרא
האדם שמות לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה. ולאדם לא
מצא עזר כנגדו. ויפל יהוה אלהים
תרדמה על האדם. ויישן. ויקח אחת
מצלעתיו. ויסגר בשר תחתנה.
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר
לקח מן האדם לאשה. ויבאה אל
האדם. ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי. לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת.
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד.
והיו שניהם ערומים האדם ואשתו
ולא יתבששו.

והנחש היה ערום מכל חית השדה
אשר עשה יהוה אלהים. ויאמר אל
האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו
מכל עץ הגן. ותאמר האשה אל
הנחש מפרי עץ הגן נאכל. ומפרי
העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון.
ויאמר הנחש אל האשה לא מות
תמתון. כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים יודעי טוב ורע. ותרא
האשה כי טוב העץ למאכל וכי
תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן
גם לאישה עמה ויאכל. ותפקחנה
עיני שניהם וידעו כי עירמם הם
ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרות. וישמעו את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה
אלהים בתוך עץ הגן. ויקרא יהוה
אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה.
ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא
כי עירם אנכי ואתחבא. ויאמר מי
הגיד לך כי עירם אתה. המן העץ
אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת.
ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי
היא נתנה לי מן העץ ואכל. ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית.
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל.
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי
עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה על גחונך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך. ואיבה
אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה
תשופנו עקב. ואל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב
תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך. ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר
צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל
ימי חייך. וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את עשב השדה. בזעת אפיך
תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי
ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
תשוב. ויקרא האדם שם אשתו חוה
כי היא היתה אם כל חי. ויעש יהוה
אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבישם. ויאמר יהוה אלהים הן
האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעלם. וישלחהו
יהוה אלהים מגן עדן לעבד את
האדמה אשר לקח משם. וישלח את
האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרובים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים.

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים. עשו מלחמה את
ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך
צבויים ומלך בלע הוא צוער. כל
אלה חברו אל עמק הסדים הוא ים
המלח. שתים עשרה שנה עבדו את
כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו.
וארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת
קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים
בשוה קריתים. ואת החרי בהרם
שעיר עד אל פארן אשר על המדבר.
וישבו וילכו אל עין משפט הוא
קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם
את האמרי היושב בחצצן תמר.
ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא
צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק
הסדים. את כדרלעמר מלך עילם
ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל
מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את החמשה. והעמק
הסדים באת באת בורות בורות
ויפלו שמה מלך סדם ועמרה נסו
ההרה. ויקחו את כל רכוש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו. וילכדו
את לוט ואת רכושו בן אחי אברם
וילכו והוא יושב בסדם. ויבא הפליט
ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל
ואחי ענר והם בעלי ברית אברם.
וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק
את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר
ושלש מאות וירדף עד דן. ויחלק
עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד חובה אשר משמאל
לדמשק. וישב את כל הרכוש וגם
את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את
הנשים ואת העם. ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את
כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו
אל עמק שוה הוא עמק המלך.
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם
ויין והוא כהן לאל עליון. ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה
שמים וארץ. וברוך אל עליון אשר
מגן צריך בידך. ויתן לו מעשר מכל.
ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי
הנפש והרכוש קח לך. וישא אברם
את ידו אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ. אם מחוט ועד שרוך
נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא
תאמר אני העשרתי את אברם. בלעדי
רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא
הם יקחו חלקם.

אחר הדברים האלה היה דבר יהוה
אל אברם במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
מאד. ויאמר אברם אדני יהוה מה
תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן
משק ביתי הוא דמשק אליעזר.
ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע
והנה בן ביתי יורש אתי. והנה דבר
יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך.
ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם. ויאמר לו כה יהיה
זרעך. והאמן ביהוה ויחשבה לו
צדקה. ויאמר אליו אני יהוה אשר
הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרשתה. ויאמר אדני
יהוה במה אדע כי אירשנה. ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת ועז
משלשת ואיל משלש ותור וגוזל.
ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם
בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת הצפור לא בתר. וירד העיט על
הפגרים ויבתרם אברם. ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה
אימה חשכה גדלה נפלת עליו.
ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו
אתם ארבע מאות שנה. וגם את
הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן
יצאו ברכוש גדול. ואתה תבוא אל
אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה.
ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם
עון האמרי עד הנה. ויהי השמש
באה ועלטה היתה והנה תנור עשן
ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
האלה. ביום ההוא כרת יהוה את
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
הגדול נהר פרת. את הקיני ואת
הקנזי ואת הקדמני. ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים. ואת האמרי
ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת
היבוסי.

ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה
שפחה מצרית ושמה הגר. ותאמר
שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה
מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה
ממנה. וישמע אברם לקול שרי.
ותקח שרי אשת אברם את הגר
המצרית שפחתה מקץ עשר שנים
לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה
לאברם אישה לו לאשה. ויבא אל
הגר ותהר. ותרא כי הרתה ותקל
גברתה בעיניה. ותאמר שרי אל
אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי
בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה
ישפט יהוה בינותי ובינך. ויאמר
אברם אל שרי הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב בעיניך. ותענה שרי
ותברח מפניה. וימצאה מלאך יהוה
על עין המים במדבר על העין בדרך
שור. ויאמר הגר שפחת שרי אי
מזה באת ואנה תלכי. ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי בורחת. ויאמר לה
מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני
תחת ידיה. ויאמר לה מלאך יהוה
הרבה ארבה את זרעך ולא יספר
מרב. ויאמר לה מלאך יהוה הנך
הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל
כי שמע יהוה אל עניך. והוא יהיה
פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל
פני כל אחיו ישכן. ותקרא שם יהוה
הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה
הגם הלום ראיתי אחרי ראי. על כן
קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין
קדש ובין ברד. ותלד הגר לאברם
בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה
הגר ישמעאל. ואברם בן שמונים
שנה ושש שנים בלדת הגר את
ישמעאל לאברם.

ואמר אליו אלישע לך ורחץ שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ ויאמר נעמן הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן ויצא בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה והלא אמר אליך רחץ וטהר׃ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר׃ וישב אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויאבה׃ ויאמר נעמן אם לא יתן נתן לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדוני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי והשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃ וילך גיחזי נער אלישע איש האלהים לאמר הנה חשך אדוני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא וחי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר׃ ויעבר גיחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו וירד מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה הלמו אלי שני נערים מהר אפרים משבי הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃ ויאמר נעמן הוה קח כפל ויפצר בו ויצר שני ככרות כסף בשתי חלפות בגדים ונתן על שני נעריו וישאו לפניו׃ ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית ויאשלח את האנשים וילכו׃ והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃ ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

ויגש אליו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים׃ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו וישב ויעמד על שפת הירדן׃ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו ויך את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויך את המים ויחצו הלום ויעבר אלישע׃ וירא בני הנביאים אשר מנגד לו ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו ויחוו לו ארצה׃ ויאמרו אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויהשלכהו על אחד ההרים או אל אחת הגאיות ויאמר לא תשלחו׃ ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש וימצאו שלשה ימים ולא מצאהו׃ וישבו אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו׃ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת׃ ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃ ויפן אחריו וירא אותם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים׃ וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שמרון׃

ויהי בשנת שתים ושלשים לאסא מלך יהודה מלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה רק כל אשר עשו מלכי ישראל אשר היו לפניו׃ ויהי כנפלו לו חטאות ירבעם אשר חטא והחטיא את ישראל ויקח את איזבל בת אתבעל מלך צדנים ויעבד את הבעל וישתחו לו׃ ויקם מזבח לבעל בבית הבעל אשר בנה בשמרון׃ ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו׃ בימיו בנה חיאל בית הארלי את יריחו באבירם בכרו יסדה ובשגוב צעירו הקים דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון׃ ויהי ארבע עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל בשמרון ומלך שתים עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ ויהי מישע מלך מואב נקד וישלח לרחוק אל מלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר׃ ויהי כמות אחאב ופשע מלך מואב בישראל׃ ויצא המלך יורם בעת ההיא משמרון ויפקד את כל ישראל׃ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃ ויאמר באי דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום׃ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים לצבא ולבהמה אשר לרגליהם׃ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאתו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו׃ ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום׃ ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אותך ואותך לא אביט׃ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה׃ ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחלים האלה גבים גבים׃ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ואתם מקניכם ובהמתכם׃ ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם׃ והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טוב תכאיבו באבנים׃ ויהי בבקר כעלות המנחה והנה באו מים דרך אדום וימלא הארץ את המים׃ וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל ומעלה ויתיצבו על הגבול׃ וישכמו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם׃ ויאמרו דם זה חרבו חרב המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשללה מואב׃ ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכות בם׃ והערים יהרסו ואיש אבן שלחיו כל חלקת טוב ימלאו איש את אבניו ויכתוה ואת כל מעיני המים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד הותירם קיר אבניה בקיר ויסבו הקלעים ויכתוה׃ ויראו מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפי חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו׃ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם׃

והאשה אשר חיה בנו אתו שלחה לגור במקום אשר יגור כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃ ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה׃ והמלך מדבר אל גיחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת ותצעק האשה אשר החיה את בנה אליו המלך׃ ויאמר גיחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ ויבא אלישע דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה׃ ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה לאמר החיה מחלי זה׃ וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה׃ ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה לא הגיד לי יהוה׃ וישם פניו ויעמד עד בוש ויבך איש האלהים׃ ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע׃ ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם׃ וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה׃ ויהי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ ויהי בשנת חמש לאחאב בן עמרי מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃ בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים׃ בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם מלך׃ ויעבר יורם צעירה ויך את אדום הסובבים עליו ואת שרי הרכב והעם נס לאהליו׃ ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא׃ ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ומלך אחזיהו בנו תחתיו׃ בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃ וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן לבית אחאב הוא׃ וילך עם יורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמרו ארמים את יורם׃ וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃ ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד׃ ובא שמה ויראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי וקם והבא אתו מתוך אחיו והביא אתו חדר בחדר׃ ולקח פך השמן ויצק על ראשו ויאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל׃ ופתחת את בית אחאב אדניך והנקמתי דם עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל׃ ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה׃ וגם את איזבל תאכלו הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס׃ ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו׃ ויאמרו שקר הגד לנו ועתה הגידה נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל׃ וימהרו ויקחו איש את בגדו ויתנו תחת רגליו על גבי המדרגות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ ויתקשר יהורם בן יהושפט בן נמשי ויהוא יצא לקראת יהורם ויהורם יצא ברכבו לקראת יהוא ויפגעו בחלקת נבות היזרעאלי׃ ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ וירם יהורם את ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו׃ ויהוא מלא כח את ידו בקשת ויך את יהורם בין זרועותיו ויצא החץ מלב אל יהורם ויכרע ברכבו׃ ויאמר אל בדקר שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה׃ אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת עתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה׃ ויראו אחזיהו מלך יהודה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכו אל המרכבה בעלות יבלעם אשר על יד יבלעם וינס מגדו וימת שם׃ ויעלהו עבדיו על מרכבה וישאהו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד׃ ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה׃ ויבא יהוא יזרעאל ואיזבל שמעה ותשם פוכה עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃ ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו׃ וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃ ויאמר שאוה אתה׃ וישאוה ויזו מדמה על הקיר ועל הסוסים ויתרסה׃ ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את האלורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא׃ וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידים׃ וישובו ויגדו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃ ואחאב היו שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים אל אחאב לאמר׃ ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר עמכם בני אדניכם ועמכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ ראו את הטוב והישר שבבני אדניכם ושימו על כסא אביו ולחמו בעד בית אדניכם׃ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ וישלח אל הבית ואל העיר ואל הזקנים ואל אמנים לאמר׃ עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה׃ ויכתוב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ושבעים אנשי המלך אתו גדלי העיר המגדלים אתם׃ ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר׃ ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃ דעו כי לא יפל מדבר יהוה אל הארץ אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד׃ ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך׃ מצא יהוא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה׃ ויאמר חיו אותם ויחיום ויטבחום על בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם׃ וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה׃ ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו׃ ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃ ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עובדי הבעל׃ ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ וישלח בכל ישראל ויבאו כל עובדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה׃ ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עובדי הבעל ויוצא להם לבושים׃ ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעלה ויאמר לעובדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עובדי הבעל לבדם׃ ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר הבאתי בידכם אם ימלט איש מן האנשים אשר אני מביא אל ידיכם נפש תחת נפשו׃ ויהי כאשר כלה העלות לעשות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום אל יצא איש׃ ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויסעו עד עיר בית הבעל׃ ויוציאו את המצבות בית הבעל וישרפו׃ וישברו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה׃ וישמד יהוא את הבעל מישראל׃ רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃ ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר היטבת לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי לבית אחאב עשו בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל׃ ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃ מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן׃ ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה׃ ויהושבעת בת המלך יורם אחות אחזיהו לקחה את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליהו ולא הומת׃ והיה עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ׃ ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי מאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך׃ ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בשבת ושמרי משמרת בית המלך׃ ושלשית בשעריך ושלשית בשער מאחר היסוד והעם יהיו בחצרות בית יהוה׃ ואל יבאו בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים לדרת הם יבאו כי קדש הם וכל העם ישמרו משמרת יהוה׃ והקיפו הלוים איש נשקו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו׃ ויעשו הלוים ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם יוצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן׃ ויתן הכהן לשרי המאות את חניתות ואת השלטים ואת הצנות אשר למלך דוד אשר בבית יהוה׃ ויעמידו את העם כל איש ושלחו בידו מכתפת הבית הימנית עד כתפת הבית השמאלית לעמד על המזבח ועל הבית לסביב למלך׃ ויוצא את בן המלך וישם עליו את הנזר ואת העדות ויתנו לו את המלוכה וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך׃ ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה׃ ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות והמשררים במנגנים ומשוררים בכלי השיר ותקרע עתליהו בגדיה ותקרא קשר קשר על המלך יהוידע הכהן׃ ויצא יהוידע הכהן ויאמר אל שרי המאות פקדי החיל ואמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה׃ וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ושם המיתו׃ ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם׃ ויבאו כל עם הארץ הבית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדות על בית יהוה׃ ויקח את שרי מאות והכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים׃ וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך׃ בן שבע שנים יואש במלכו׃ בשנת שבע למלכות יהוא מלך יואש ושם אמו צבעת מבאר שבע׃ ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה׃ יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית׃ ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולשאר הכהנים ויאמר להם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו׃ ויאבו הכהנים לקחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית׃ ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין לבא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים השמרים את כל הכסף המובא בית יהוה׃ והיה כראות כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך הסופר וכהן הפקד ויצרו וספרו את הכסף הנמצא בבית יהוה׃ ויתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים על בית יהוה ויוציאו אתו החרשים והבנים העשים בבית יהוה׃ והמקצעים והחצבים אבני גזית לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה׃ אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצוצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה׃ כי לעשי המלאכה יתנוהו וחזקו בו את בית יהוה׃ ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמונה הם עשים׃ כסף אשם ובית לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו׃ אז עלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם׃ ויקח יואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם׃ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ועבדיו קמו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך׃ יוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו׃ בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה׃ ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים׃ ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם׃ ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם בה הלכו וגם האשרה עמדה בשמרון׃ כי לא נשאר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב וצבא מלך ארם כי אבדם ויעשם כעפר לדוש׃ ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃ בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בה הלך׃ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל׃ אלישע חלה את חליו אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך׃ ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה באר׃ ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה כי עתה שלש פעמים תכה את ארם׃ ויאמר אלישע אל יואש מלך ישראל אל תכה כי אם הכית חמש פעמים וש

لطف چاپ بسیار عمده است.
فهرست مطالب بسیار مفید و
روی سفارش بزرگان تهیه
و به قیمت ارزان فروخته
می‌شود. کسانی که
خواهند از این کتاب
نسخه‌ای تهیه کنند
باید به نشانی مندرج
در آخر کتاب مراجعه
کنند. [illegible]

سرمقاله

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ואמר אליו אלישע לך שוב כי עשה
עשיתי לך מה אעשה לך ויאמר
אליו אלישע הנה ה' הודיעני
לאמר מלך ארם יבוא עלינו
במלחמה ויאמר לך עלה ושכב
ונתן לך את כל אשר לו ויקם
ויבוא אל אדוניו ויאמר אליו
מה אמר לך אלישע ויאמר
אמר לי שכב שכב ויהי ממחרת
ויקח את המכבר ויטבל במים
וישר על פניו עד אשר מת
ויתחזק חזאל תחתיו ויהי
כאשר הלך אלישע דמשקה
ובן הדד מלך ארם חולה
ויגד לו לאמר בא איש
האלהים עד הנה ויאמר
המלך אל חזאל קח בידך
מנחה והלך לקראת איש
האלהים ושאל את ה' לאמר
החיה אחיה מחלי זה ויאמר
אליו אלישע לך אמר עלה
חולה ויראני ה' כי מות
ימות ויאמר חזאל למה
אדני בוכה ויאמר כי ידעתי
את אשר תעשה לבני ישראל
רעה מבצריהם תשלח ואת
מבחוריהם בחרב תהרג
ואת עלליהם תרטש והרותיהם
תבקע ויאמר חזאל כי מה
עבדך הכלב כי יעשה הדבר
הגדול הזה ויאמר אלישע
הראני ה' אותך מלך על ארם
וילך מעם אליו ויבא אל
אדניו ויאמר אליו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר לי
חיה תחיה ויהי ממחרת
ויקח את המכבר ויטבל במים
וישר על פניו עד אשר מת
וימלך חזאל תחתיו ובשנת
חמש לאחאב מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה מלך
יהורם בן יהושפט מלך
יהודה ובשנת חמש ליורם
בן אחאב מלך ישראל
ויהורם בן יהושפט מלך
יהודה מלך ושנים עשרה
שנה מלך בירושלם וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר
עשה בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו ויעש הרע
בעיני ה' ולא אבה ה'
להשחית את יהודה למען
דויד עבדו כאשר אמר לתת
לו נר לו ולבניו כל הימים
בימיו פשע אדום מתחת
ליד יהודה וימליכו עליהם
מלך ויעל יורם צעירה
ויכו את אדום הסובב עליו
ואת שרי הרכב ויהי העם
לאהליו ויפשע אדום מתחת
ליד יהודה עד היום הזה
אז תפשע לבנה בעת ההיא
ויתר דברי יורם וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישכב יורם עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דויד אבתיו וימלך
אחזיהו בנו תחתיו בשנת
שתים עשרה שנה ליורם
בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם
מלך יהודה בשנת אחת
עשרה שנה ליהורם בן
אחאב מלך ישראל מלך
אחזיהו ושנתים עשרה
שנה מלך בירושלם ושם
אמו עתליה בת עמרי
מלך ישראל וילך בדרך
בית אחאב ויעש הרע
בעיני ה' כבית אחאב כי
חתן לבית אחאב הוא
וילך את יורם בן אחאב
למלחמה את חזאל מלך
ארם ברמות גלעד ויכו
ארמים את יורם וישב
המלך יורם להרפא ביזרעאל
מן המכות אשר הכוהו
בארם ברמה בהלחמו את
חזאל מלך ארם ויהורם
בן אחאב חלה ביזרעאל
כי חולה הוא ויורד יהוא
בן יהושפט בן נמשי
ויבא אל יזרעאל כי יורם
שכב שם ואחזיהו מלך
יהודה ירד לראות את
יורם בן אחאב ביזרעאל
כי חולה הוא ויהי יהוא
בן נמשי אשר משחו ה'
לכרות את בית אחאב
ויהי כאשר נשפט יהוא
את בית אחאב וימצא את
שרי יהודה ובני אחי
אחזיהו משרתים לאחזיהו
ויהרגם ויבקש את אחזיהו
וילכד והוא מתחבא בשמרון
ויביאהו אל יהוא וימיתהו
ויקברוהו כי אמרו הוא
בן יהושפט אשר דרש את
ה' בכל לבו ולא היה עוד
לבית אחזיהו מי שיכול
לתקוע בו כח למלוכה
ועתליה אם אחזיהו ראתה
כי מת בנה ותקם ותאבד
את כל זרע הממלכה בית
יהורם ותקח יהושבעת בת
יורם אחות אחזיהו את
יואש בן אחזיהו ותגנבהו
מתוך בני המלך המומתים
ותתנהו ואת מיניקתו
בחדר המטות ותסתירהו
מפני עתליה ולא הומת
והיה עמה בבית ה' נחבא
שש שנים ועתליה מלכה
על הארץ ובשנה השביעית
שלח יהוידע ויקח את שרי
המאות לכרי ולרצים ויבא
אליו הבית ויכרת להם ברית
וישבע אותם בבית ה' ויראם
את בן המלך ויצו אותם
לאמר זה הדבר אשר תעשו
שלישית הבאים בשבת
ושמרתם משמרת בית המלך
והשלישית בשער היסוד
והעם כל החצרות יהיו
בחצרות בית ה' ואל יבא
בית ה' כי אם הכהנים
והמשרתים הם יבאו כי
קדש הם וכל העם ישמרו
משמרת ה' ונקפו על המלך
סביב איש כליו בידו והבא
אל הבית יומת והיו את
המלך בצאתו ובבואו
ויעשו הכהנים ככל אשר
צוה יהוידע הכהן ויקחו
איש אנשיו הבאים בשבת
ואת היוצאים בשבת ויבאו
אל יהוידע הכהן ויצא
להם את חנית המלך דויד
אשר בבית ה' ויעמידו
את המלך ואת כל הרצים
ואת כל העם ויוצא את
המלך מבית ה' ויבאו
דרך שער הרצים בית
המלך ויושב על כסא
המלכות וישמח כל עם
הארץ והעיר שקטה ואת
עתליה המיתו בחרב
בית המלך ויהי בן שבע
שנים יואש במלכו ויתר
דברי יואש וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
ויואש בן שבע שנים מלך
ושנים עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו צבעת
מבאר שבע ויעש יואש
הישר בעיני ה' כל ימיו
אשר הורהו יהוידע הכהן
רק הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים
במות ויאמר יואש אל
הכהנים כל כסף הקדשים
אשר יובא בית ה' כסף
עובר איש כסף נפשות
ערכו כל כסף אשר יעלה
על לב איש להביא בית
ה' הכהנים יקחו להם
איש מאת מכריו והם
יחזקו את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם בדק
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יואש לא חזקו
הכהנים את בדק הבית
ויקרא המלך יואש ליהוידע
הכהן ולכהנים ויאמר להם
מדוע אינכם חזקים את
בדק הבית ועתה אל תקחו
כסף מאת מכריכם כי
לבדק הבית תתנוהו ויאבו
הכהנים לקחת עוד כסף
מאת העם ולא לחזק את
בדק הבית ויקח יהוידע
הכהן ארון אחד ויקב חור
בדלתו ויתן אותו אצל
המזבח מימין לבא איש
בית ה' ונתנו שם הכהנים
השמרים את הסף כל הכסף
המובא בית ה' ויהי כראותם
כי רב הכסף בארון ויעל
ספר המלך הסופר וכהן
הגדול ויצרו ויספרו את
הכסף הנמצא בבית ה'
ויתנו את הכסף הערוך
על ידי עושי המלאכה
הממונים על בית ה' ויוציאו
אותו לחרשי העץ ולבנאים
העושים על בית ה' ולגדרים
ולחצבים לקנות עצי ואבני
מחצב לחזק את בדק הבית
אשר ה' ולכל אשר יצא
על הבית לחזקו אך לא
יעשה בבית ה' מזרקות
כסף מזמרות מזרקות
חצוצרות כל כלי זהב וכלי
כסף מן הכסף המובא בית
ה' כי לעשי המלאכה יתנו
וחזקו בו את בית ה' ואנשים
לא חשבו את הכסף אשר
יתנו על ידם כי באמונה
הם עושים כסף אשם בית
לא יובא כי לכהנים הוא
אז יעל חזאל מלך ארם
וילחם על גת וילכדה
ויעל חזאל פנים לעלות
על ירושלם ויואש מלך
יהודה לקח את כל הקדשים
אשר הקדישו יהושפט
ויהורם ואחזיהו אבותיו
מלכי יהודה ואת קדשיו
ואת כל הזהב הנמצא
באוצרות בית ה' ובית
המלך וישלח לחזאל מלך
ארם ויעל מעל ירושלם
ויתר דברי יואש וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה ועבדיו קמו ויקשרו
קשר ויכו את יואש בבית
מלא בית המלך ויהי בן
שבע שנים יואש במלכו
ויתר דברי יואש וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה ועבדיו קמו ויקשרו
קשר ויכו את יואש בבית
מלא בית המלך ויהי בן
שבע שנים יואש במלכו

ולמה שבחי עניו שבחי
משה. שכל זמן שהוא עוד
בעולם אין שכינה שורה
בישראל שנאמר ויעל
משה אל האלהים. ואין
משה יורד מן ההר עד
שנתכסה פניו מן הקרנות
שנאמר ויהי משה ירד
מהר סיני ושני לוחות
העדות בידו בשעה שירד
משה מן ההר לא ידע כי
קרן עור פניו מדבור
אלהיו. ואהרן וכל בני
ישראל ראו את משה
והנה קרן עור פניו.
ויראו מגשת אליו.
ויקרא אליהם משה
וישבו אהרן וכל הנשיאים
בעדה וידבר משה אליהם.
ואחר כך נגשו כל בני
ישראל ויצום את כל
אשר דבר ה' אתו בהר
סיני. ויתן אל משה
כלותו לדבר אתו בהר
סיני את שני לוחות
העדת לוחות אבן כתבים
באצבע אלהים. ומשה
היה מסתכל בהם ושמח
בהם ומתבונן בהם
ומתענג בהם עד שהגיע
לשם. ואחר כך ירד
משה מן ההר ושני לוחות
העדות בידו. ומשה לא
ידע כי קרן עור פניו
מדבור אתו. ואהרן וכל
בני

ואמר לו אלהים אני אל אביך אל תירא מרדה מצרימה כי שם אשימך לגוי גדול אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃ ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב ואת כל זרעו אתו׃ בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד וכנען וצחר ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ומת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃ ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון׃ ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃ ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ארודי ואראלי׃ ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃ אלה בני זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן׃ ויולד ליוסף במצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים׃ ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחפים וארד׃ אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל הנפש ארבעה עשר׃ ובני דן חשים׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה היצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה׃ ובני יוסף אשר היו לו במצרים נפשות שנים כל נפשות בית יעקב הבאים מצרימה שבעים׃ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃ ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃ ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃ ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו׃ למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ ויהי עד היום הזה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ארבעים ושבע שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃ ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃ פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך׃ גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃ אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה׃ חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על יפתח צידון׃ יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ לישועתך קויתי יהוה׃ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃ בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃ וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃ ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם׃ ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃ מקנה השדה ומהמערה אשר בו מאת בני חת׃ ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינוע ויאסף אל עמיו׃ ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו׃ ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃ וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃ ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃ אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃ ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך׃ ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃ ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם׃ וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃ ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃ כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃ וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃ וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃ וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו׃ ראובן שמעון לוי ויהודה׃ יששכר זבולן ובנימן׃ דן ונפתלי גד ואשר׃ ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים׃ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא׃ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם׃ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף׃ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו׃ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃ וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס׃ וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל׃ ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך׃ וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך׃ ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה׃ ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה׃ ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אלהם מלך מצרים ותחיין את הילדים׃ ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים׃ ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת ילדו׃ ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד׃ ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים׃ ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון׃

ויקח איש מבית לוי את בת לוי׃ ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים׃ ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר׃ ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו׃ ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה׃ ותפתח ותרא אתו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה׃ ותאמר אחתו אל בת פרעה האלכי וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד׃ ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד׃ ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו׃ ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו׃ ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם ויראה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו׃ ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול׃ ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך׃ ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר׃ וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר׃ ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן׃ ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען ויעש את צאנם׃ ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום׃ ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן׃ ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם׃ ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה׃ ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃ וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃ וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃ ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה׃ וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃ ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה׃ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני׃ ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת קדש הוא׃ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים׃ ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃ וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם׃ ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים׃ ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצא את בני ישראל ממצרים׃ ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה׃ ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם׃ ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם׃ ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃ לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוך לכם במצרים׃ ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃ ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃ ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים׃

ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה׃ ויאמר אליו יהוה מה זה בידך ויאמר מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו׃ למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ ויאמר יהוה עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג׃ ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו׃ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון׃ והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מים מיאר והצקת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה׃ ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה׃ ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת׃ וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום׃ ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך׃ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו׃ ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם׃ ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל׃ ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלח הנה אנכי הרג את בנך בכרך׃ ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃ ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו׃ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃ וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם׃ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו׃

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נמכים והחטאת עמך׃ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו׃ וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃ וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃ ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואנכי ערל שפתים׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃

אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון׃ ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים שנה׃ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים שנה׃ ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי לתלדתם׃ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים שנה ומאה שנה׃ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ ויקח אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי׃ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ ויאמר משה לפני יהוה הן אנכי ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ ויבלעו מטותם את מטות׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר של

ابن سينا، حسين بن عبد الله، ٢٠٤
ابن هيدور، ٢٠٤
ابو الفتح، ٢٠٤
ابو الفرج، ٢٠٤
ابو الوفا، ٢٠٤
ابو بكر، ٢٠٤
ابو حامد، ٢٠٤
ابو حنيفة، ٢٠٤
ابو زيد، ٢٠٤
ابو سعيد، ٢٠٤
ابو سهل، ٢٠٤
ابو عبد الله، ٢٠٤
ابو عبيد، ٢٠٤
ابو علي، ٢٠٤
ابو محمد، ٢٠٤
ابو نصر، ٢٠٤
ابو هاشم، ٢٠٤
ابو يعقوب، ٢٠٤
ابو يوسف، ٢٠٤
ابيورد، ٢٠٤
اتابك، ٢٠٤
اتابك طغتكين، ٢٠٤
اتابك محمد، ٢٠٤
اتابك يوسف، ٢٠٤
اتابكية، ٢٠٤
اتابكية دمشق، ٢٠٤
اتابكية سلجوقية، ٢٠٤
اتابكية موصل، ٢٠٤
اتابكية نورية، ٢٠٤
اتابكية نورية في دمشق، ٢٠٤
اتابكية نورية في موصل، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس وتل هيدب، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس وتل هيدب وتل يعفور، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس وتل هيدب وتل يعفور وتل يوسف، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس وتل هيدب وتل يعفور وتل يوسف وتل يونس، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس وتل هيدب وتل يعفور وتل يوسف وتل يونس وتل يوسف، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس وتل هيدب وتل يعفور وتل يوسف وتل يونس وتل يوسف وتل يونس، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس وتل هيدب وتل يعفور وتل يوسف وتل يونس وتل يوسف وتل يونس وتل يوسف، ٢٠٤
اتابكية نورية في نصيبين وسنجار وحلب وحماة وحمص وبعلبك ودمشق وبصرى وتدمر والرحبة وسروج وعانة وتل باشر وتل خالد وتل عرفان وتل منس وتل هيدب وتل يعفور وتل يوسف وتل يونس وتل يوسف وتل يونس وتل يوسف وتل يونس، ٢٠٤

ולא יהיה לו שום הנאה ממנו. ואם
יש לו בן או בת שיש להם
נכסים מנכסי אמם, אין
האב יכול ליהנות מהם
כלום. ואם הבן או הבת
מתו, ונכסי האם עברו
לבעלותם, אין האב יכול
ליהנות מהם כלום. ואם
הבן או הבת מתו, ונכסי
האם עברו לבעלותם, אין
האב יכול ליהנות מהם
כלום. ואם הבן או הבת
מתו, ונכסי האם עברו
לבעלותם, אין האב יכול
ליהנות מהם כלום.

ואם הבן או הבת מתו,
ונכסי האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום. ואם הבן
או הבת מתו, ונכסי
האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום. ואם הבן
או הבת מתו, ונכסי
האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום.

ואם הבן או הבת מתו,
ונכסי האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום. ואם הבן
או הבת מתו, ונכסי
האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום. ואם הבן
או הבת מתו, ונכסי
האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום.

ואם הבן או הבת מתו,
ונכסי האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום. ואם הבן
או הבת מתו, ונכסי
האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום. ואם הבן
או הבת מתו, ונכסי
האם עברו לבעלותם,
אין האב יכול ליהנות
מהם כלום.

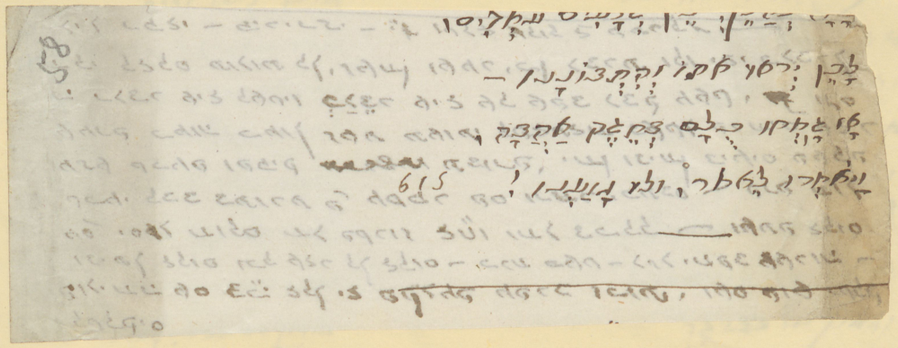

ואמר לו אלישע לך רחץ שבע פעמים בירדן ויחזור בשרך אליך ויטהר׃ ויאמר נעמן הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים ויחזור בשרו כבשר נער קטן וטהר׃

ואמר לו אלישע לך רחץ שבע פעמים בירדן ויחזור בשרך אליך ויטהר׃ ויאמר נעמן הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים ויחזור בשרו כבשר נער קטן וטהר׃

ואמר לו אלישע לך רחץ שבע פעמים בירדן ויחזור בשרך אליך ויטהר׃ ויאמר נעמן הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים ויחזור בשרו כבשר נער קטן וטהר׃

ואמר לו אדוני המלך יודע הוא
כי הנערים רכים והדרך ארוכה
ואין לנו לא לחם ולא יין
ולא נוכל לעמוד לפני אדוני
המלך כי אם נלך אל ארץ
מצרים ונקח לחם ויין
לנו ולנערים ונשובה
אליך ועתה אל תטרח
את עבדיך כי אם
תשלח עמנו את
בנימין ונלכה
ונשובה אליך
ואמר לו
פרעה

ואמר אליו יוסף כי
אמר לי אל תראו פני
כי אם לא תביאו את
אחיכם עמכם
ועתה אם
יש לכם
רחמים
ואהבה
אל אחיכם
ואל אביכם
ואל תשכחו
את הדרך
אשר הלכתם
שמה כי
אם תשכחו
את הדרך
אשר הלכתם
שמה כי
אם תשכחו
את הדרך
אשר הלכתם
שמה כי
אם

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

תרגום על אתוק שלך - משה

לקרב מבן - עזרא על " ס' משנה תורה לרמב"ם

אשורר ג"כ נתלחתה ערוכה

קדושתך תן יתי קדס נסוכה "

ערוכה ותקן שפל נביאך "

קבוצך על נעדיס שיעוכה "

ועל כל - סגור נעור בהס תקונות "

על לות אחוזה תתקוות "

והטורים מובנעים רצוצים "

נשב קמוחבות עוותים צפופים "

תלבים נצבו עם תחוטם "

לה'לחם ובילק בין אנפם "

פני כלם לקלחם נכונם "

ורוח נוסעים תמיד ותונם "

ואין שולטים בחלחותם תרבות "

נכבדים בסימנם ומוהות "

בפגריהם רעושות ותתגוחות "

ואלם יתנך לותם רגועים "

ירמה כי לחוחים הם וכשים "

וכושים בקרב פצעו יריהם "

לחוחים יצרו חלל לחריהם "

והרוגים יבושו בתחלה "

למלחמה לנוסת תתמלה "

והרוג יכי הולך לבגדו "

ואלו - לוי בו יכי נוגה לבבו "

ולא יגה בעת לבבה מעוין "

ולא

נדפס שם המליצה הכתובה לעיל מ
ועם תרגום רומי ע"י Hyde (Oxford 1694, 1702
(1767

ולא יעשו פעמיו לחרוץ
לכל-רוחות ויעזוב את עבדיו
והתהלך את צלמו
ויתהלך על ידיו תעקל
עקלקלות ורכס ולא סלולות
ביתנו בתים שלשה לו גבולות
והרות יהלך תשור בהרכו
ובשדה על רחבו ותרכו
וכרכי עקשים לא יבקש
ויתבו תבל בתהל ועקש
ויתהלך על צלעיו
לכל-רוחות ויעזוב את עבדיו

ויהר

ואין תענוג להתענג ותפלס
ואין תענוגת לעיר תצנר ותקלטנו
ועל-יד-צב יקי נשקטו ונשענו
ופשתים יגבו כוסים שליסם
תלליס תעבל ויתים שבוכים
עבדוני שבי תעלכים
ואך לתהלכך בערב תשבי תפלה
וכלם קורנים אל לילך
ושתים יש לבתך לא תענוג
וגם שתים לצער ברית לפעמים
ושתים יגיע לבתך תענוג
ואין תענוגת להתענג ותפלס
ואין תענוגת לעיר תצנר ותקלטנו
ועל-יד-צב יקי נשקטו ונשענו
ופשתים יגבו כוסים שליסם
תלליס תעבל ויתים שבוכים
עבדוני שבי תעלכים
ואך לתהלכך בערב תשבי תפלה
וכלם קורנים אל לילך
ושתים יש לבתך לא תענוג
וגם שתים לצער ברית לפעמים
ושתים יגיע לבתך תענוג
ניהר בשתי שבתו ונחתו

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

עד עוד להרוגיכם תחיך
יום פן להלחם עמיך
בעורם שכבר נגף ירושם
ותפארתם כבר שמש ורימם
ואת נפשם מרוח נפשו יאיתון
ותנו בשרו כלם יתיתון

עדי תלינה בגיה שלם בתוך תשתלקו תפרחו
תתלגים ר' בנן שניגר תחבן יתחתלגים יהי
בראשית תתלכת תחלם השומעים לפניך, תלך בעבו קמיגה
עיגך, הגן נעכב בתחלם כל- נתלגים יהי לחך יבריה
תגבר של ערלות בעגפם ידו עבדתו עשן על בית הגבעו -
תעכון לעבדתו, ותקי רחשית תתלכתו בעבב שגלתי בתיכם
תכנו ולפגיהם שם פרשים נכונים, סומים תגוסים ושב כ"ם
היתיגם ותשתלגם, ושב רוקים תשב עבדיהם, ותת נפיכי
ושריכם לשב כת בהם, ולפני חלב שם תחיים תקומתם לתשלם
תתה הגבורים לשר תעולם, חלב לם תומכות ולגלי תתנותם
לתשטחותם לבית לבותם "
ושלך נמוך רוחים ותתי לך תהלכים בין השותפים לשים לך
תשם הריל לתך ולכפי בשפה ברוכי תשב תלתחתי
שערה "
תחלך לגלכת תביה לבית תתשלחת נחתה ה' ותתן בין בל כסאן
בין יבי בתרונה. כל לשר תפרן שבה, ולתרום לבבו
לתרחב בעדין בתלחתה. פן יתות בתלחתה "
נבית הפלגים לשר בהם הגלכים בני תעשר, שלשה לתת תשב
בשר, ולגל בשלשה בתים לכן שק להתון להם לת כשר
ולת יתיתו הנה לחך נפשך תשב ותלחבים בגתיך "
והפרגים שות שהב השערך כל- לחל תגור כל תלחתה,
הול כחרן לתתך, בית לחל בתלבסון בקותו,
ובית שב מרם יתעור בתקותו, שם יבי נכבת שתו "
ולפני

עדי תלינה בגיה שלם בתוך תשתלקו תפרחו
תתלגים ר' בנן שניגר תחבן יתחתלגים יהי
בראשית תתלכת תחלם השומעים לפניך, תלך בעבו קמיגה
עיגך, הגן נעכב בתחלם כל- נתלגים יהי לחך יבריה
תגבר של ערלות בעגפם ידו עבדתו עשן על בית הגבעו -
תעכון לעבדתו, ותקי רחשית תתלכתו בעבב שגלתי בתיכם
תכנו ולפגיהם שם פרשים נכונים, סומים תגוסים ושב כ"ם
היתיגם ותשתלגם, ושב רוקים תשב עבדיהם, ותת נפיכי
ושריכם לשב כת בהם, ולפני חלב שם תחיים תקומתם לתשלם
תתה הגבורים לשר תעולם, חלב לם תומכות ולגלי תתנותם
לתשטחותם לבית לבותם "
ושלך נמוך רוחים ותתי לך תהלכים בין השותפים לשים לך
תשם הריל לתך ולכפי בשפה ברוכי תשב תלתחתי
שערה "
תחלך לגלכת תביה לבית תתשלחת נחתה ה' ותתן בין בל כסאן
בין יבי בתרונה. כל לשר תפרן שבה, ולתרום לבבו
לתרחב בעדין בתלחתה. פן יתות בתלחתה "
נבית הפלגים לשר בהם הגלכים בני תעשר, שלשה לתת תשב
בשר, ולגל בשלשה בתים לכן שק להתון להם לת כשר
ולת יתיתו הנה לחך נפשך תשב ותלחבים בגתיך "
והפרגים שות שהב השערך כל- לחל תגור כל תלחתה,
הול כחרן לתתך, בית לחל בתלבסון בקותו,
ובית שב מרם יתעור בתקותו, שם יבי נכבת שתו "
ולפני

ותפש

לתור בשתה לה. סמוכו בלבתם, כל־ הלוך תשר לבוא ·
־לך כל־ תחר לם נבח גבר, ונתן רעהו תלין לבר, רק לם לתור
תעבדי לה. ותלך, ושתוע לפטלם. לתן כת לבם לעבור עליהם,
בשלום אחר ובאת ·" ותלך כשלח תשלחתם לתן בם לפטרם לדרך, ולבלתי
לה תשהעכם ולה תשבם, תגבול תשר שתן לך כל תשר תעבדון, ותלך־
נם־ צלחי כשה גדול כתן כ לפטרתם לתר תתן צעדי הרגל. ותחנן
בשלום אחר. ובתכן "

כל העוסק בצרכי הציבור בשמחה בקבלת שכר עמהם.

אזכרה יהיה מקום שקול שלשים אמה בימי חרפי מקומות,
בקיומו אוקר של גלגל הלשון להתנוך ולהתגדל להתור
עלמות ובל-ימי בגלגל בין התפתחים ומחתי תלכי תעובב בית
העולם ועד הנה עצרת מרוב. ואקח לי תהלכים בין העומדים ה
הלגלה עתודי העולם תשר הבית בית שרחל נבכן שלים לבורת
לבב עתי תהלכיך. לפני בך זו בית לרחה שלך תנרך תנרת ו
תלוב תתיתה תחכי תתי תתי, ובל-צך נפ-תי בחכתוך כי.
ון כתת תלוב תיח חכתוך וסנור תעבב בינה "

וסבותי תב בימי בתוכתה להתור נלרוע לתת-תעבבות הדעתן
תרחב נשר מנוח ובמתעם בכור הבמנה בריבית
עולם בלבן בותן ונרכתים בצדיק תת הבכתה ותצלתים הבל
הבלים אלין בו תעתב כתה סוגים תצפה של תוסק נתעבו ל
לעבל תרב בהת. וקצים בב תלם כתשהב בצור תל פתת נ
והעלתי על מפר כתוב על תת-כל-התבוללות ותצ-יתות ה
העולם הצפלהצה כי תרחות והנך תתת לעוב בהצכירי ת
תספתך הצתן ונובן לעחוק תחרתי תהלל חללה ומולין הולך
לך ולעשתת הם תתים לנת לבר תחריתה שתתה הונך ושתתי
תגרעתי להבן בין טוב לרע ולהבדיל בין קדש לחול לתשבן יבש
הנשר והצקן כל העם תת צה תשלום ברע ובחור בטוב, גם
הרעה. בחרו בגרתי התורה והלתורה ושתעבו רחוקים תת-לצר-
עשתי. תורתם תעשתר לי טל יגרתי. תצל כטל לתרתי לחרתי
תלוב

מלוא צרופה, ומלוא תלגים עתן לי לשון לתעלים ובתרעת שמתי
בל תעשתי לגבר צחות וכל-התעלים קרוצים תת-תפתרתי ה
ספר, עתן לתור. שבר, תתה. יהיו כן יתתתן של תצר לעשה
כצלת תצר צקתי לא ירעתי. יום תעתי בתת לבתוב עלתבה
סבי לגלתי תכתתה הצחוק ולספר בשבתו, ותה קול הצתן בתצ
ון ול תעלין תצתע ופוס תשלל רבבן תתה הנת כוותם. תבשת
כלל. ופי תצר. שבת בתוצב תלגים לבן שתע שם בש. שפחל ו
ותוכ. יבקשו תעכך. לין הבכתי לתת תתר והורך נהבתן שלך,
נחשבת לגבר. שהנכרו תעצין ונחת לדבריך הנשתים,
תשתעפים תלגים ותנצים. בפתבך של הצחוק כלבת קשקש
ועל הצנותע. צחק ויצר צתנו בהגל העולם ותצלתי תעכצ. ל
תת הבבים ולת בינותי בספרים ושר תלגים הבלתי לבר
שתים והופתי. בישים לת רתי שך בברתי שך בין בינותם למין
ושוני רק בבחוק תעזרת ותתעבר תשה להבן תת-הבר. שך -
כלו תותר קרוש, ושך כל-תצר בתוכו יטמתן, שך: בתעב יגי -
לתלים. ושך כלו חנף ותשר תת-תצב תתלתה ותתרתי ב
בנשפותך. כתהרתי והתרתי בצקנותך בתטעבב תת תבצרך ת
תתרתי. יתים ילבוו ורוב שנים יב-תו תכתתה, ולת כתקב עם
תרץ כל יתתן שתתקים לשתים תצבורתי תתה " ושתה
תת הן כבוד לתלי הצבתות וב-נים שקקל בבות כל. שפחל
להתתלל תל תרוש תקרוע תת הספר הצך- כגו פלקשם לשתים
לשנים שצר קרעים ותינם תשלתים לעולם כ. תים כל-ל לתשבים ,

ובתרת

וכשיהיה הדבר יעקב יאמר אל נגד פניך תהיה צדקך לפני ה' אלהיך "

כבשתני מתי קול לבבי הכמותי. כי אלך לחנות אלך שלשים קנינך
ואשים ואלמן כי הנה יוסף נשך בעמך אם בחתן
תגלותיה לב ויאמר אל הנה יוסף לשמי בחתי. ובלב אלם
נלחם הלכתי בסוד תשתקים כי אם בחם-לבבי יבקרון כפי עשיתי
את ולחתען לשה כל נפתי ולפיות נקי. תאלון ותשרלל, ולכן
התעוררתי. ושלח התאצלתי, והיה צרק תצור תהיה והתחושה תצור
תלפי, ובשבתי תספר המבה נשלה רחשונה. ותבלי תיה שלחה ועל
תאה כתבתי את המפר הזה למען תהיה לי לעדה לדור אחרון כי
אך את בלי פחש " ונלחתה קונית נשים שמעיה ואתה לע לך
ניקי. תיש תמר יעומו ואינתם שבועון תיש אם ישר הולך בדרכי
התורה והתצוה לשחור ולשמה ולתכונה ל
לחשה אשר הש-יחוה לרחץ לכל-רבי שבקרושה בתוך קהל
ועדה ולומר בעם כשתי שתי לחים נכבדים ונאהבים ת
תשכילים בכל-חכמה, ויודע לשה ותביט בינה, אך לחשבח את
הקטן-אשר בצמוק לבך לאהבה והיה ורכו לבחון היקלמס
כיום את שעה אחר כל מעשה ומעשיה לפחה רוח, ואף כי
לפתי הגדול הכבית בהגבהה אהבה, ויהי פוברו אלינו יום
יום ולח שיעה אלנו יריב שחו ויקללהו ויכהו ונלח את לבו גם -
לפחה ויפצאתהו אחיע שנחה גדולה ונלח יסול ובכו לשלום, ויה-

כשחע

מר ונשה ויסתר לי אח כל- הרשה אשר מצאתהו ובן ויחתן ל
להסיר רעה הנעלה תעורר מגעם בין שני הלחים ויאחר בעיהם ל
אשר נתן ל אלהים ברחתין ובחוב חסדו גדלה. ברחתה ליאה
ואחר גם שנים. יום לחד נחוז על כן חבל אחולה, הביאה ורחל אם
יז מכחוב כחכלובי, ולשון ואחר צר ל שלין אחי כי גדול כי-ס.
שבך, ואלי השחים. שלח לברו ויכחך, ושהה לך לישנך ויהי
אלים עשר ויום גבולך אלם, עקרת לנשרים ונשאלה לחביהם
על חה חני הלף הגדול הקנחה והנשחה והחחרות, ואח כפל כח-
חתחון ואשחחל לחנך אלום בישפס, ושאלת ונקרית את הנשרים
ונשה ושמן נחתי להם ולא ישנו אח לבבים, והחה בחו ויחיצבו
לפני ויהיו בחורים כאריים נעים לה גם לבבם עבן תכחה ולשה
מרוע הבגדו לי ונלחשה בשלחי קרשה הצלחת לבם, ואח מרם
לאכלה לאכי והנה הגדול המלברוה וכני בינין וקלף שפך כחצ
חחחו ובקול חתן שחים הרשים לשחרה לחיני הקטנון ויצלח -
קללו ויחטו, ולהה לה קרית אח שמו לאחת כי הוח לח אחי כ
אם אח לעדה. לי ויחיתם הקלחשונים כבלו וה צמען חלף שבר
כאשר היה בלחחנה אח כרע פלחת לי. ופרין ישחיק עוד, עוד
לה ליהיות בלחחנע מצב הנוכל הלחלים ומצוחיו לשחור לעשה
להבחה עולם להבחיהן להבח שמיה הלניך בוכר ונפצי קשוך
בנפשו בקצר לחיץ, ונשחה כי הצחה הצלחת לחת ברכו ומר-

חהר

مورد مو ۲۷۲۲ ۲۷۲ چەندیە ڕاوڕێ. ئاوێ فەرمانڕا ئاوێرا. ڕۆژ
ڕۆژ سەر ئێستا، ٤. ئۆ ٥٤٦ ئەندێ ڕە ئەندۆ. ماڵ ٥٢ئە. ٥
چوونە ٥٢ئێ ئەندەرێ ئەخسەڵڵ ئەڵڵێ ئەوانە ئاوێرا ئاوێرا ٤
ئاوێر ئەسە. ٤. ٢٥٤٤ئەوە، ئەئێرێ ٥٢ئێ ئەسە ئاوێرا ئاوێرا
ئەوە ئەسە ئەوە ئەسە ئەوە ئەسە ئەوە ئەسە ئەوە ئەسە ئەوە

בכל

יום כתוב אחי עשה וגם תצליחי לי ימין הגון נפתלי שלח לבעל ה
חבור הצמח ובקשתי לו תבר להזנב שעלתן תצר יצחק שמח בכל
לילה גרך תבתי תהם נסוך סוף ברית. לתי העתוק כי יש בו תעצם

רבינו ותבחי תונה תרוים ולא לתעות עבד "

ני. כבלות הנער לבבי לתי לבבי התקתי בו ולחבקהו ונעשקת
ואחרתי בפיך תתה לגלוג בי תעבת לבבי ולה הגורת על קרתה
נחורה ועוזב ירתם ימן הצתים, ולל מתיו הגלול מחרתי לל תבהל
לת ריחך לבשים כי הפעם תמלך לת הרשה, מחת כי לסבר לתך
בן תצוה קיח וחובה בתובתה תגלולה ותהבה נסתרה ולבן מל
תשלח ירך לל הנער לחמר בשה. יום ולמתיך לת תשיג ברבון -
לתך לבי תישוע הצים תחעיט תפנתך ולך מיפות תה לחשה.
בט ירשתי בט ירשתי לת לחר לבבך שלם לת הלהיך ונגיעך
לשם שרים, לתך ורק ירוש תרע כי שלל כל בעם יגלילה לל לחור
בחמוק הקובעות והקלפים כי הלחתקים בהם לתך שלבי ללין
לתה לוחנותם כך הוה כחו שלל ההמוך שמוצך הענן בחבל -
הצוק ונרון של זם מוטב, לחנם כי תכתי הרשה לחרע כי חין ד
הכבל הוה לבחור הרע בחי עוטן, לכן לכה נח לטיעצך לחצב ל
העציב חמוק הקלפים ונקובי לותם ולת - לחתך תבקוו לשלם
ושכם תלחנן חמוק הנקרל לתקלקי. ובתנתי שלח תשחקו ב
בכל

בכל יום ותה תלבו לחצי שעה בים תעבה ימי תנבה ובוריס,
ומול התוער, כי זה הצחוק יבוא תכתה נחריבות ישן תצלותו לו
לעשו ביבך, ני. כחצי שחעה פתחים יהיים לת לבבי ויחבקו
ונשקו לת לחיון כי גוללך היתך לתבתם, ונלות היתה ה
המבה והעשם לחר כתבתי לה בספרי להזלות להם כללי הצמוק -
הזה, ועשן כי תלבים נשרים לקם לבוא עתבה להתעשן ולהתעלם
בזה בצמוק קרלתי. זם הספר הזה יעבדנו תולך "
נלולה הובריס לחר כללתי בזה בספר הנותן לחתי. שבי ונקח זם -
הוח קטן הכתוב. הקורח בי יעצך תעלנים לעבדו "

רלחנוך הבחה תשלה הצחוק בזה ושהות היתה תעלה תשב לחיב
הצחוק ונהתועלות הבאה לחדם תשחנו "

שנית תקרתי ורבתי יש היה תשחב לחנו ונתן חבי לחוה "
על ז"ת בי לחרתי שחשתנו כי שחוה רבות יש לו ונהתי נעשם לכל
לחת ונתחו ו "

רבישית שובתי ונחיתי לפתך הלות לחר שלו הצחוק יכו "
תשחחית בי לחרתי תלקין וכחה הם תינו ונחותיהו ונצורתם ונם ת
תגיגותם כפי תעלתם "

שלישית לחמרתי כפי כללתי לה ולי הצחוק הזה "
הן חלה בלי ובינתי הידבה כחצר ירחך הקורחת בן "

לתעם ידשתי כי כן ולה נעלם תחשב כי כל חינו הצחוק ה

הם רשים וכל - העושקים בהם הם חנשים רעים ו
וחטחים לפי תחר ונטבלים לעדות תשום בלעם שהשגולים
כחרהסיות ונוטלים תחנן לחרים שלח כלין ושלח כרצונם ,

ותבט

ועפ"ז אתמהים יתענם כובדי הבל ניריק ונישט רעהעקים ב
ב'שובו אל עולם ותניחות ותוך תחת לשונם ומחלותיה לשקרים
רשאך הות והנם בוטחים על עושק ונעל ונתת היו סבבה העלה
העורי עלים קטנות ותרובות בין הלחים והחבלים גם לרבות
בשמוק ם צחוק צליק תחים ומין בו נפתל ועקש נלח אחול תעלב
בחכמה ותוסר ובינה תשל לנגם ותעלינה עש ם אחבוק לה יתיו
הלבבים קיעבילים לחת הלחם לפי עברך כי בוער כלנו וכיו ב
עיר ונשבי בה היעשבים תחת תעלך ומלים תעלך ושב על בפחו
לין ריין לחת שובטן צדק ונחתה עשיו חלים תעלך מין על נביל שלח
לה תלכין והבבן הגדול תעלתיו כי גם הות לתעלך הובן כי עתו אתין
תעלחה מלכין עלון יצין נתרו צין תקבב עתר הקבץ והות הכרעים
לכל דבר שבקדושה ותעבי התעלך הישפקים תחת ידן הנשבים -
ויעצונה ביעצותה, תשמעון הרוכב בתבבות התעזה תעבר הות
פני התעלך והות כתו רבה לתעלך, והשע יעש התעלך חכם ונבינלו
שנה ותבונה כי לח ישש התעלך דבר גדול תו קטן כי תם יקרת שנה
תחתנו ועל פיו יצק כל עיתו ושעתו כתעבר שתל תיש בגבורתלרים "
והשלש. שם צבא תיש תעלחמה גבור החיל ותילים יגבר ויצח נלחם
בגוים כי תעלחמת ה' הות בלחם ותחתן ה' בילו יצלת וגם תיתנים
כתן תחר לה"ות לכהן הגדול כתו תעזה לתעלך הות הכהן התעזה
הנקרא תבן תו תיתנה עזתו ל"תין כהן גדול תקדיר והות תעזה
תחתיו כשתרע על דבר תקטול וכל-עבר הכהים תחת"ל הסגן, ועזר את

תעזתים

והלל"ם
על שבועתו ועל תשלון זה בכה וזה בכה על התחתיה
ועל הכלכלה יצא חלם לבטלן ותתרועשים זה תעזה
בית ה', ונקרות תחתר - כל כ' הות לאותר ותעזוה הכל
ותר - כל פ' הות לרון רב ועליט על כלם ותן תשיבים
על לבבות " כלה הבנים תעבר לתעלך ארי הקבץ ו
ועבי הקלדים על העיר והקלבץ הם הבנים הישתלים
לעזרת לבתנו לתחות התעלך ולבקר בהיבלת תעלבל -
ארי הנעבים ארי התאיותה ועבי המבעבר ארי חלבים -
ועבי מעלות ארי תחבים ועבי עשרות שנטנים -
ושונעים בכל עיר ועיר כוהנה ועם התארץ לית -
על שבועתו ועל תשלון זה בכה וזה בכה על התחתיה
ועל הכלכלה יצא חלם לבטלן ותתרועשים זה תעזה
בית ה', ונקרות תחתר - כל כ' הות לאותר ותעזוה הכל

ואתה תאמר לבבך כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה
וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל

ב. טעם "

למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה
לבלתי שכח את ה' אלהיך ללכת בכל מצותיו ומשפטיו
וחקותיו אשר אנכי מצוך היום פן בא ובנית בתים
וישבת ובקרך וצאנך ירבין וכספך וזהבך ירבה
ולבבך ורם ושכחת את ה' אלהיך המוציא אתך
מארץ מצרים מבית עבדים המוליכך במדבר הגדול
והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמיש המאכלך מן במדבר אשר לא
ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך
ואמרת בלבבך כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה

ג. טעם "

וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל
למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה
והיה אם שכח תשכח את ה' אלהיך והלכת אחרי אלהים
אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי
אבד תאבדון כגוים אשר ה' מאבד מפניכם כן תאבדון
עקב לא תשמעון בקול ה' אלהיכם לכת באת מצותיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום והיה עקב תשמעון
את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך
ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך
על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך ברוך תהיה
מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך
והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר
ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך ואכלת את
כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך לא תחוס עינך
עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך
כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה
אוכל להורישם לא תירא מהם זכור תזכר את אשר
עשה ה' אלהיך לפרעה ולכל מצרים מסות הגדלות
אשר ראו עיניך והאתות והמפתים והיד החזקה
והזרוע הנטויה אשר הוצאך ה' אלהיך כן יעשה ה'
אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם ושלח
ה' אלהיך את הצרעה בהם עד אבד הנשארים והנסתרים
מפניך לא תערץ מפניהם כי ה' אלהיך בקרבך אל
גדול ונורא ונשא ה' אלהיך את הגוים האלה מפניך
מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השדה ונתנם ה' אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה
עד השמדם אותם ונתן את מלכיהם בידך ואבדת
את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד
השמדך אותם פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת
ה' אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא
כל הדבר אשר תעשה לעיני כל ישראל כי תעלתי
מעליך את הגוים האלה ונתן לך את ארצם וירשתה
וישבת בעריהם כי לא מרובכם מכל העמים חשק
ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים
כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע
לאבתיכם הוציא ה' אתכם ביד חזקה ויפדך מבית
עבדים מיד פרעה מלך מצרים וידעת כי ה' אלהיך
הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו
ולשמרי מצותיו לאלף דור ומשלם לשנאיו אל פניו
להאבידו לא יאחר לשנאיו אל פניו ישלם לו ושמרת
את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי
מצוך היום לעשותם והיה עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה' אלהיך לך
את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך ואהבך
וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על

מצב וברור כי לעשותם עונות לה לומר בכך וזה לומר בבה
ואם תכריע ביעקם ותהתיל בגדי המכס הגדול הנא המלוכות
הזה המלכנון תאר מתב בסמרו כי ביתי תעזה רבנן על הקלם
היה תכס תתר תתכתב היעצריים ועתו נועות תאר ברוב ת
תכתתה תעצת ותתל תבריות הרבך לתעש. לורך בתנו תכתתה
הקבונה והתצטנגנות הכתב והתעבתב שם התותיות וגם בלת
מלבו הצחוק הנברור הזה צחוק המבטבטים, ותבו המלבת
בתתב ואכלו בב לורו תתרן עליו תין זה ב תם תים תלדים קלוב
ומוד תלוך עבי תהלן היעלתו להוביל לבב תרם נלתרם תפר
ומעון כאלים עלבן קרתו תת שתע הם ביתים כי בלמונם רעבך
לותר נבית אלת ותתצעי בין ההלקים ובב תלם ים תתרים
כי זה תעשה הים תאר העלבג תתרץ תעדים כתאר היה יעשתו
בהיכלי כרעה יעלך תעדים כי בתיה בתג תאר כבנה גלגלהן
בין תכתי ועתי כורשה וגם הוא נתן לו תחלים שכל ובינה להוש
ולתור בכל תכתה ותרב תכתתו תתכתת כל בעלים ויתכם
העכל התלם בתכתת התלדים ועלו ערת הם ויתלת תורתן
רוח תלדים ובסתום תכתה הולישבן התעלותת תכתה ע
טותוב צפוני כל והתבונן נפלאות תל יתופפו ותתבטני היהו
ומבטלים לעשות בקרבם נפלאות תאר לא נבראו בכל הארץ
וכבל הגוים, וניען כי עתו עוך וגבורה כי גבירה ידו עלשלהים
כי גם בתם שמה הם שבעים על ירן קרתו תת שתו טותה ושקי
בין תכתי ועתי כורשה וגם הוא נתן לו תחלים שכל ובינה להוש
ולתור בכל תכתה ותרב תכתתו תתכתת כל בעלים ויתכם
העכל התלם בתכתת התלדים ועלו ערת הם ויתלת תורתן
רוח תלדים ובסתום תכתה הולישבן התעלותת תכתה ע
טותוב צפוני כל והתבונן נפלאות תל יתופפו ותתבטני היהו
ומבטלים לעשות בקרבם נפלאות תאר לא נבראו בכל הארץ
וכבל הגוים, וניען כי עתו עוך וגבורה כי גבירה ידו עלשלהים
כי גם בתם שמה הם שבעים על ירן קרתו תת שתו טותה ושקי

נכר

נשמת אברהם בן שלמה זלמן הכהן
נרו יאיר בעולם הבא
אמן

נכר הארץ" ובמטר תחר תנצתתי כי בלקרעלי הינו תתר את
תאתי תיעלתתה תאר הלנו להלתם שם ערניים בעיר הגדולה
ובתצעי לוגם תקנת תוהתותיהם תאר תתרו להם תם התעבתה,
ובתצעי בית בתצור ובתצור עשר ענם והוא היה תכם גדול
וגם לתר קרבות העתצ והלבנה, ותכתתו שר כית התעלתתה
תיש על לגלו בצבאותם, ולתורך לבב שתע, ובלי לצרעם ולהבינ
תת תתכתתה התעבורתך הצתת הוציא לתור הצחוק הנבבי הזה
כאשר תמנות יתנע תלה נגד תלה וגם כל תלקין ורותעים שרי
הילעלתתה תקטנן ועד גדול כאשר תבתר תלך" תחרם
תורעים כי בלך תבי בלגוים הות ותתן כאשר היו בתתוכך "
שפופים ברעב ובתסר כל תצתו תעלפת הצחוק תיכם יתתעם
תוכם ובישקם צחוק הבתבטים הזה וגתרך תורעך כי גם תתר
יעבדון בכל-תיכ הצחוק ושכחו תעלכול לתחם ונעבת הרעב
בארץ, וגם תתר היו חובלים ושותים לשלחות נמצם כי ירעבו
וכן יעשו גם עלי יעבור-עשם הרעב "

לכבי תרן הורן תתבתרים שפחם בתחרם כי בקבלה ה.ת.ל.ם
כי בלוסוף תתר תעבר עתם תכם גדול ובקן בי בתכתב
היתבונה והקגרסה צבאך בן לתהר עתו ברוב אכבל ובדות בישבו
תרם ותצעת הצחוק הנתבונה הזה שקרב בלבב בלה"ב תעלך הורן
ותת צורת הצחוק היה והבונתו ותוצתי ותוצתין ותת כל תקטנן
הורע תותג, ני. ברתוך היתעלך תת יקר התפארת היתלתה ורוב
גדלתך שכל היתחבר תושר לך לבה עד ישעי. בי בים תכם תתה רתי תת
תת תעשה ידך הנשתים, ועתה שתל תה תעשה לך הערשך שתלך

תו הגבה

לא הגבה להעלך על מנ׳ המלכות ונתנש, ונשן הפילוסוף ויאמר
מס עת תצחוק תן בשיניך ותעלך לתת לה שלמה הנה עפרה לפניך
נות הצחוק קצה בנו ותיומר על משיס ותרבעה בתיס. צנ-נע
תה שביריך ותתחנם על תוצרות התבונתה תצר יצ׳ תעה תמה
על מבית הרחצון ועל השש שתיס ועל השלגי תרבע וכן על כל
לחתו ונחתל כפלים תן חברו של תוך כל הבתיס וקיק שכני ,
ויה כשיעש תעלך תה לברי תחפס ויבעם שלו ויבזלו בלבב
למחתר כלבי תחר הבבלים תלבי התחנם לת תוכל כבוך ,ב
ותתנות ני לוחר כי שחלה ושתע ושנע תשיר כתה וקיק
כאוכך בנת של עכיבים תעלך כתוע קיום הפלה לשחול , ויען
הפילוסוף ויאמר תל נת יחר תפך בשבוך ותרבוך תך הבעם ,
תחת שאלי תשתי תוכה תבקש הנה תוכה לי כי קיק-
שבוך בשיש , ותם קנען יקיק בשיעך ותוסיף לי בקה וכהנה-
ויות העלך כי לת יכול לו ויצו תת עברו נגיר שלהרוזרות-
למשות לו בכל תאר אעלך , ובאמר בת התחם למשות שלו ת-
תהכונת הרובעים תאר ביקש הפילוסוף כי עשתו ישמבר-
תלך למכור כי תין תמכר ונקבהלך הלך תת העלך וכן תאמר-
לו יתי תלו ובבר העלך למעות , למשות רצונך מבצתי לת שבריתי
תשתעבוך תך ונתן העלך צויתי יבר אעלי תכבאר למשות . ענן
ובישן אעלתי בקציר ותין בכל תרץ תלכותך תשתכנות לנן .
ויאמר אעלתי בקציר ותין בכל תרץ תלכותך כי לת יכבד ולת יאמר
כי לא בחכמתו ערום יעריס , ויקי פשוטו העלך תת לברי קי
קיתוכה

הועלך ויתאוך על רוב תבחתה קפ׳ לעמקה ויבלה ויקרעלעני ״
עבתפכ׳ צן נעצן תצלתי כי תוכס לתת יערוכיש קפרתי׳
מבי לך תצחוק בשבור לנ״שיר תלך פרס קונך
יתצורוע כי קונך אס נוכל לבל תלכי פרס נתכבר קונך ותי-
יעורנו תין קיועה קדשך קצלתי, על[illegible]תעבר ב
בתצל קצרוק קצך לנתי מתוס תין לינעבורס על-י. לקון
תצלס ורתוים לנגיערך בבישש ונתבורך בהדשעלך ל
לתוציך תלו בשעטך לתעון לתעוך תוהו בלבו לבלתי קתכנר
על עשתו נצלך תרבשיהו. רק צדיק יעזבנו כפי קרלעי על-י.
להורך ויבגלגל רמתיו שלהס ויאכל ויוצ כי בבוב שם קלהי
תלך מובלוסתי ואבי תלתתורין קמגיוס שלו ונתס. כבל עוזר
ונכל עזוף ונבח תין לו לעשות לפני תויב, ועל כן בלת תלבו
תת קצחוק קצך כי שיקוך תשמנו קעלך שנך ונעשיך כי-
כתאב בצרוק קצך קיועצתך רתי לעיס תעתיבו לעיעור ו
נלהגין בעד השם נלת. טקל ישהס תיס כי הס עשתור ך
תאר ביך קנצתון הגי שלו, ונתס יתותו תעשיניאתב קעך
לבגו וקיך כל תועצתו יקיבקו, ועל כן קרלך עס קצחוק-
הצך אעלי׳נו כי בלשון כבתי ויצך לותר צער קעלך
תו הועכתך לעלך כאשר תבאר תלך ״

יג

ונתלה

השיג ידו ‖

ועשה חסדים הצדוק הצדק לכלכל לחם מעבדה תכתי ין

ג"ע לחודיס ולין מכריע נחין מפקק כי ויתיר קלס קלתחה

כי כן בא צכרונג בכפרי"ס קלתעשס ומיותר נרלה בשעד כי בע

פרס המצוחות ישן כי בכל מקומות לשער הגיע חלי"ס לבר־

צה הצדוק תשתחעס בו בלשון פרסי, צה הוה לשער מצמרס

על שעשן תעכי לוחנו ‖

להצדוק הצדק יג שחות וכנגיס הכבה ונן לפי לשונות ובנגי

הנשבה הלחות והגיס לשער הגיע שלקס צה ה

השחוק, יג קוכין לוחו שערנג והוא לשון פרסי כי כחש —

תשרנו לוחעלה עשינו צער לו תנכחה הילך, אלי לעשה לו

לחתיס שש - רנג רוצה לומר שש ישש ונחנת לשש הלבני כ

כלולס בצה הצדוק, הילך והשלכה הכיל הפרש הרוח ו

והיגל, יג צקוכין מוהג צה לחמקק. ונצחקי וקס בלס חלני

חעשחוה ישן שה כי בלשון פרסי הוא הילך ‖

עתה בחר לבחר לפניך צרות הלות לשער חצדקס על־

חבנה לוח לפי רבוע. היה כחרבן בן רחבן ועליו

חצ־ר חכין לבנס חרובעס יפיו לבתיס שחנה על־שחנה

וחה. הלבנה לחבן חעכ־ת לחת מלוחה ונחת שחורה נחבן

חגגן שונה להבד־ל בינותס צלחת חהיה צורת הלות לוח

חוץ מלף כי חעלבס ושרס יקהב לקס הינ עשוס מוהב ישן כל

עץ יקר ונחתו לחרחה וחעלבעס גובהת מיס חשער ה

חתיס. יצר חחצבות לבו נלב בש עיבר, ובצחוק היה חשמה

חה־ס

לחתיס. יצר חחצבות לבו נלב בש עיבר, ובצחוק היה חשמה

חה־ס

ונחלה חלק הצחוק הצה נחלחיס כבי חלרגוחס ו

וחעלוחיס, היעלך הרחצון בועשלה נגדלה ונבנון ב

פרסי חעכשב שה ועל שחו עקרת הצדוק שה ורך עלני ועבת ‖

ונשם לו היח הילבה גברת חשלבות והיח הקרקחת בלשון פרסי

בפירוש יקר הנשם, יג לוחרי"ס כי הנחת יקר הנשם חעשוך ל

לילך כי לין מגרב חלעלוח לצחת לחלחתה נהוח יושב חשוכה

בחלבוה ונחתנס עליו הוד חלבוה, ונבל לחת חחלנ הנשם.

להס חלשך שרי"ס נכבדי"ס וחכחנס לשרחס בשעה נגבורה ל

לחלחתה שס קרחצון בלשון פרסי פיל ובחוכן בלשון חכחינו

נקרח גס כן פיל, ניוצש כי בע קלס חשחתשי"ס בפי"ל לבנוה

עליהס חשבצר כשהיו הולכי"ס לחלחתה וחעל־ידבה בע הטר

היחעלה על הפי"ל ‖

ונשם לו הוה בשם פרש והוה הטר לחטר רחטר הפרש"ס.

רוכבי סוס ‖

השל"ג. הוה הנקרח רוק חורות בלשון פרסי יש חחלוקח

בפירוש צה הנשם, יג לוחרי"ס כי הוה שם שוף גדול

שר חעלר ונקרח גס כן חלעגק, לחתי"ס חעפרש"ס ועגל

שנת נרחק, ונבל לחת חעלנ הטרי"ס עקרח בשם הילך לו

היעלבה ויש להס יש לחת כנגד שוחר לפשקס עקרח רגל.

ונשם בחה לפרש חלילך רחוח הבחה צרות כל חלק הצחוק

הצה. כלה הינק והמה לח יבוא כי חס כל לחד מילך

לחתי. יצר חחצבות לבו נלב בש עיבר, ובצחוק היה חשמה

חה־ס

מהיכן מעשרכנה ענינה צו תתנו לו רש"י צוה כרמי יהיה לחתר שחור ולחתר
מלוס כעין הבהיס "

קנה בחרתי לך תבניה תבנית צורות הלוחות [illegible]

וכל חיה שרה לחביריס . שחקנו שם ויתעלק בשלוה לשחוק לשחוק עכל
שחוק שחוק בתיס לחתר מלוס לחתר שחור , תכין לך הלוחות בלרך
תשר בית הריחשון תהן הנוער לפני יהיה מלוס ואת ת
הקח את חלך מלוס והשחילה חותו על כתפת חעבותו בבית -
בית שרוכיס שהוא שחור , ואת התעלכה תשיב בבית התחיע ,
ונתן מלוס , ואת הכבלל שלה תקח בירך כי לשולס התעלכה ישבה
בבית חתיען נוטה ומלה חעלך בלי חעלכה תשיס בבית השלישי ,
וכל התעלכה חמוך לה בבית השני , ושחרה פרש התעלך בבית
השני יהיה , ושל העלכה בבית השביעי , וינח מרוחו ושחל
כל פנה . מלוס בבית הריחשון והשמיני ושחוה לא יגל -
שחתו . חלוי של הנוער השני כל לחד לפי מלוענ לשכתה
ולהלחס העלחועתם , ובסדר לה ישרוך בשל חלחמיכך
חת מנשי צבחו חעקדה וי שרכו חעשרה לקרחת חעשרה קשר
לחד יעקדה יחד וקרב לחד יעקדה חחד " ונעלכ
חשמיעה לשוערחיס על פי חקו הדברוק הזה והדרוחו בלס
ברס נחני ולח ישבור לא נלח יבוה חת חקבקיון לבקולחס ב
בשבולחס , ויה בנחמעס יעקלס לרגל הוולכת דלחעונך ו
ורגליהס כרגל ישרך בית לחת בית נשחרון לח חשעבוך ב
בלבחן . לוך בי בחתלה יש להן רשות לילכה עיר בית נחס
לשלוש שלש ולבוח בת כוחן כיוצא חנס שלא ישרוך חיתינס
וחשחעלס

חשלוש " הכות הולך בחשעה ישבר חל כל חשר יהיה חשבץ הכות
לילכה לילך לא יהן לכבר יהיה חעבץ בין הקהלוס חשר הנעץ עם למקלוס
חשר יהיה שחה " ונכרכס חשלה על חרכבה חרקיק חעולה וחשבתיע
פנס ולחתוס של פחת בחשבים חשם חשעלחשה וחקבץ על טור
לחל להולך לנגל הלחתר לבי חת רחשר נחבו ונהפך ליהן לו לחתיל
וישב בבית לסחתך לא יחשיך בעבש חן הבית חשר יצח חשים
ונהפל חתי לל חיעיך ויהולך לכל צל שרצה בחלבסון לסלע יהיה
טעם חשבעים בוגר למקלוס חשר ילך חלנ ולח יגע חשעה בבגד
לשולס , לך ורק הילכה כ עלה חעולה שחירה לוועך -
הולכת בפחק בכל לוחת נפשך והליכות כלס לך מלבג חשר
לח חשעיך לח חת בבש בירך כגרן הפנס ולינך חעקבה "
הפולך בגד של בכורת חעלבחתו ולינו צוגע כ לח יבית לבית
ולינו ונחת חעבחת בית בכל לשחת בגד לחס חשעיך שבוף לבך
נחס לחתר לילכה חשר יהיה בחשבת בין הקהלוס חשר הנעץ עם למקלוס
לילכה ילך לח יהן לבבר יהיה חעבץ בין הקהלוס חשר הנעץ עם למקלוס
חשר יהיה שחה " ונכרכס חשלה על חרכבה חרקיק חעולה וחשבתיע
פנס ולחתוס של פחת בחשבים חשם חשעלחשה וחקבץ על טור
לחל להולך לנגל הלחתר לבי חת רחשר נחבו ונהפך ליהן לו לחתיל
וישב בבית לסחתך לא יחשיך בעבש חן הבית חשר יצח חשים
ונהפל חתי לל חיעיך ויהולך לכל צל שרצה בחלבסון לסלע יהיה
טעם חשבעים בוגר למקלוס חשר ילך חלנ ולח יגע חשעה בבגד
לשולס , לך ורק הילכה כ עלה חעולה שחירה לוועך -
הולכת בפחק בכל לוחת נפשך והליכות כלס לך מלבג חשר
לח חשעיך לח חת בבש בירך כגרן הפנס ולינך חעקבה "
הפולך בגד של בכורת חעלבחתו ולינו צוגע כ לח יבית לבית
ולינו ונחת חעבחת בית בכל לשחת בגד לחס חשעיך שבוף לבך
נחס לחתר לילכה חשר יהיה בחשבת בין הקהלוס חשר הנעץ עם למקלוס
חשר יהיה שחה " ונכרכס חשלה על חרכבה חרקיק חעולה וחשבתיע
פנס ולחתוס של פחת בחשבים חשם חשעלחשה וחקבץ על טור
לחל להולך לנגל הלחתר לבי חת רחשר נחבו ונהפך ליהן לו לחתיל
וישב בבית לסחתך לא יחשיך בעבש חן הבית חשר יצח חשים
ונהפל חתי לל חיעיך ויהולך לכל צל שרצה בחלבסון לסלע יהיה
טעם חשבעים בוגר למקלוס חשר ילך חלנ ולח יגע חשעה בבגד
לשולס , לך ורק הילכה כ עלה חעולה שחירה לוועך -
הולכת בפחק בכל לוחת נפשך והליכות כלס לך מלבג חשר
לח חשעיך לח חת בבש בירך כגרן הפנס ולינך חעקבה "
הפולך בגד של בכורת חעלבחתו ולינו צוגע כ לח יבית לבית
ולינו ונחת חעבחת בית בכל לשחת בגד לחס חשעיך שבוף לבך

ודרוש את הענין וכל תשגלותיו מעולם ועוד בכלם תמצא כוחו
ומדרגתו כפי השגיו ואחי הקלוס למבינו לעצמו ולא לאחר ולא
תאבד נפשם מחמת שהם יחשבו שאין צריך לומר עוד כי המעלך
גדול מכלם ויש לו כח להצל ולעזור לה עמהם לבל יחשבו
ושבוין חשבוס שהוא לצלה כי הענה כיוצא שברך מלכיס
ובחוזו יקח הכל המעלך לחובב ניהיה קן המעלחתה ומן ב
בחרשיס אשר בלבו שהוא למעלחתה במעלכה קודמת לכל אלוס ,
כי ליכיך דרכי נועם ויש לך כח וגבורה לעשות חיל ועבי את
חבל העריס אשר אתה " ואחריה יצא הדעות כי לא יוכל ואם
על הגבוריס ושולח עזרו מלכבם פוחדים המענה לשחור את
מושבי ולהשחיו ולה רונך באויבין " הכל תעוב במשלה
נשבת על הפרש לך אחרס לפי שהפיל הולך בחלכסון של
בית לבית ואינו יכול לעבור אלא אחת ואתך ואין לו רשות
גם להכות אחת הבונל אשר ישר אם בכחו נבורתו ב
בנה מאבדך בשעשוע אהלו בטוף האחרון אשר למעלך
תוכל ושבין חרשים שלו אחי אלינו ועל פרשיו תחת המלכה
לך אם עוד בחיים אתה יהיה לבחש ולאחי נבה תחת אחר
הדגיל בחעלחתה והוא שברגע אחד בחעלחתה בכל
שורחיה אין אחד המעלך אחים בעל חעלחתה אין בחיים בלו
בחתע להחזיק אחד חולקים לנו בעל כי באשר המעלך נוחם
לאחת

מוף נקן

כי גבר על מנבין "

לחיתך כי קל מהריך יבוא מידו , ולחעגלת הידי והכבוד כי
המעלך אחת אין המעלך חוכך בשגעון והחהון לבב וקרוב הוא
מהריס בו הקיחך אחר החיחך בחחרס אחין אך - אחה כל
חבלי לביתי יכול בשעת הדחק אם היחקוס בנגי ביניהן -
רות אין ברות המעלך לעלות אל ביתי לחתו חעהס והבדות עיני
לך ושחור נפשך חעלה ואחי כי אין חוכרנו לעלות ולעלכי כיאס
לעלות מבפנים לחוצה ומחקין חעוחריס לו אך כלוחי המעלך השחר

M. TUD. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ג

כי כן
פרק
זה הי
על ע
להצר
השמ
תתרח
כלול.
והיה
תעשה
עבד
תצי
ותה
תגו
תרצ
עיר
תשי

ותלה

ותעלבס טובות מיס תעשר ה
תתך עיר תמקק. ותעתק. וקס בלס תעני
ב. בלשון פרסי הנת התעלך "
לפשך עורת הלות תעשר תעתק.ס עלי
תיס רבנת. תיס כתרבן ריחבו ועלו
תרובעים ויס לבתים שתוכה עלשתוכה
תעשית תחת תרותה ותחת שתורך ניזין
ל ביוחס צלת תהיה צורת הלנת לוח
ועיס זכר לקס היו עושס תותו תין בל
ערתה ותעלבס טובות מיס תעשר ה

ותלה

Papír cenli 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft: 4033 Debrecen, Veres Péter u. 31

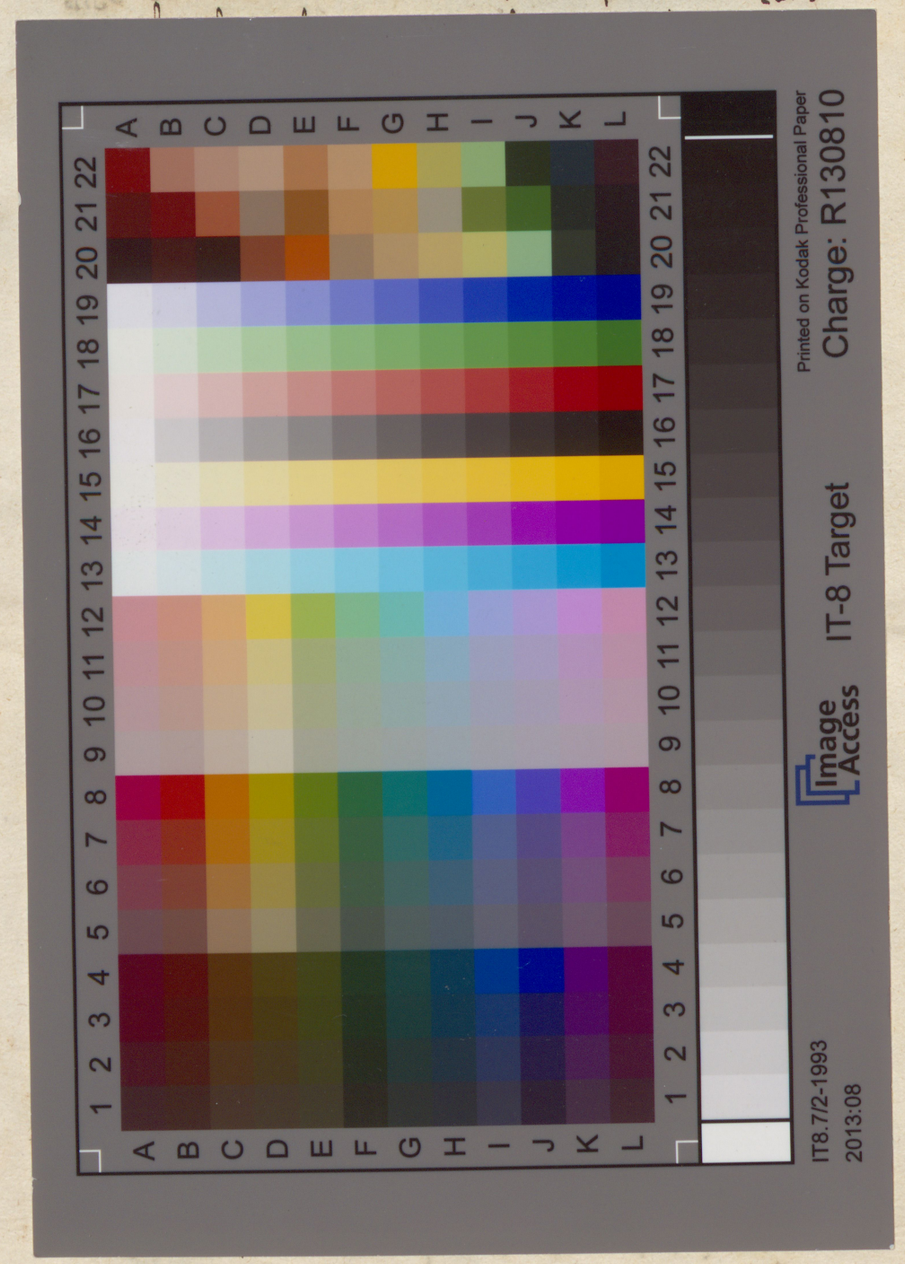

תיס

A
181

תורה נתנה
מפתחות
הזהר
רמז
יקוק
עולם
לחבר
חדושים
ופלפולים
על הש"ס